

Organ al Comitetului Raional P. M. R. Petroșani și al Sfatului Popular Raional

Anul VI (XI) Nr. 1548

Simbătă 11 septembrie 1954

4 pagini 20 bani

Salut conferinței regionale de partid!

Astăzi și-a început lucrările conferința de partid a regiunii Hunedoara, eveniment de o deosebită însemnătate în viața organizațiilor și membrilor de partid din regiunea noastră. Conferința regională de partid are loc în condițiile când membrii de partid și alături de ei toți oamenii muncii din patria noastră se pregătesc să întâmpine cu realizări deosebite, în toate ramurile de activitate, cel de al II-lea Congres al Partidului Muncitoresc Român. Delegații comuniștilor întruniți în conferință vor face bilanțul realizărilor obținute de oamenii muncii din întreaga regiune în lupta pentru sporirea continuă a producției de cărbune, minereuri, fontă și oțel, pentru mărirea producției în agricultură, pentru creșterea nivelului material și cultural al celor ce muncesc pe drumul trasat de plenara din august 1953 a C.C. al P.M.R.

Insemnătatea deosebită a conferinței regionale de partid constă în aceea că ea va alege, odată cu comitetul regional și comisia de revizie regională, delegații la cel de al doilea Congres al Partidului Muncitoresc Român, Congres care va adopta noul Statut modificat al partidului și Directivele cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani. Studiarea și dezbaterile acestor documente de către masa membrilor de partid, dă un avânt puternic muncii organelor și organizațiilor de partid, ridică activitatea lor la nivelul necesităților sporite ale construcției socialiste.

La lucrările conferinței regionale de partid participă, alături de reprezentanți ai comuniștilor din celelalte raioane ale regiunii Hunedoara, delegați de frunte ai comuniștilor din Valea Jiului: activiști de partid, din aparatul de stat și din economie, mineri și tehnicieni fruntași ai întrecerii socialiste. La conferința regională de partid, ei vor exprima voința fermă a oamenilor muncii din Valea Jiului de a păși, în frunte cu membri de partid, spre noi victorii în lupta pentru înflorirea patriei, pentru construirea socialismului.

Astfel de evenimente deosebit de importante sînt întâmpinate în chip deosebit de către masele largi de oameni ai muncii. La minele Aninoasa, Petrila, Lupeni etc., brigăzile de mineri au prestat entuziaste schimburi de onoare, salutînd conferința regională de partid prin realizări însemnate în sporirea producției de cărbune. În cadrul schimbului de onoare care a avut loc în ziua de 9 septembrie, minerii de la Aninoasa au obținut succese importante. Brigăzile de mineri conduse de tovarășii Grigore Gălăbuș, Ioan Blăjan, Mihai Tucaciuc și altele au dat câte 50—70 tone de cărbune peste sarcinile de plan. La mina Lupeni brigăzile tovarășilor Mihai Morar, Loghin Nicula, Ioan Sigheti au fost în fruntea întrecerii pe mină. În schimbul de onoare care a avut loc la mina Lonea, brigăzile de mineri conduse de fruntașii întrecerii socialiste Iosif Bartha, Nicolae Puiu, Alexandru Cozma au realizat depășiri de plan de peste 70 la sută. Succese deosebit de frumoase au fost obținute în cadrul schimburilor de onoare care au avut loc pe șantierele de construcții. În ziua schimbului de onoare, constructorii de pe șantierele întreprinderii 701 construcții din Petroșani au obținut succese grăitoare. Brigada condusă de tov. Matei Reisenauer a executat 25 metri cubi de zidărie în plus, iar cele conduse de Ioan Ber, Ștefan Kadar au obținut succese asemănătoare. Tencuitorii din brigada lui Marin Mustăță au tencuit peste plan 224 metri pătrați. Astfel de succese au fost obținute și în celelalte întreprinderi din raionul nostru.

Avîntul în muncă cu care oamenii muncii din Valea Jiului întâmpină conferința regională, constituie o puternică expresie a dragostei și încrederii masele față de partid, conducătorul înțelept al poporului nostru în lupta pentru făurirea viitorului luminos. Oamenii muncii din Valea Jiului urmăresc cu interes deosebit lucrările conferinței regionale de partid și o asigură că sub conducerea organizațiilor de partid vor traduce cu fermitate în viața politică partidului, vor îndeplini cu succes sarcinile mărețe trasate de partid și guvern pentru dezvoltarea continuă a economiei naționale, pentru creșterea continuă a nivelului de trai material și cultural al poporului.

Succes deplin lucrărilor conferinței regionale de partid!

Crește numărul oamenilor muncii care cumpără obligațiuni C.E.C. 4 la sută cu câștiguri

Începînd cu data de 1 septembrie, zilnic numeroși oameni ai muncii din Valea Jiului se prezintă la ghișeele sau unitățile C.E.C. din raionul nostru pentru a cumpăra obligațiuni C.E.C. 4% cu câștiguri. Numai în prima săptămîină din această lună s-au vîndut obligațiuni C.E.C. 4% cu câștiguri în valoare de 15.000 lei. Printre cei care au cumpărat obligațiuni C.E.C. 4% cu câștiguri se numără

și muncitorii Eugen Nagy, Victor Sămărcan, Nicolae Brădescu, Ioan Silagy și alții. Numărul cumpărătorilor de obligațiuni C.E.C. 4% cu câștiguri crește pe zi ce trece. Astfel, pînă la 10 septembrie, prin unitățile și ghișeele C.E.C. și prin împuternicirile din cadrul diferitelor întreprinderi miniere, construcții, textile și instituții, s-au vîndut obligațiuni în valoare de 23.000 lei.

In cinstea conferinței regionale de partid

Schimburi de onoare

In ziua de 9 septembrie a. c. au avut loc la toate întreprinderile carbonifere din raionul nostru schimburi de onoare închinăte conferinței regionale de partid. Ca rezultat al muncii însușite depuse de mineri, tehnicieni și ingineri, în frunte cu comuniștii, planul de producție pe întreg bazinul carbonifer al Văii Jiului a fost depășit în ziua schimburilor de onoare cu 1,6 la sută.

La mina Aninoasa

Muncitorii și tehnicienii de la mina Aninoasa, întâmpină conferința regională de partid cu frumoase realizări în producție. În cadrul schimbului de onoare, organizat în ziua de 9 septembrie, planul de producție pe întreaga mină a fost îndeplinit în proporție de 113,4 la sută.

Cele mai mari realizări au fost obținute în această zi de colectivele sectoarelor III și IV ale minei, care au extras cu 13,6 și, respectiv, 25,1 la sută mai mult cărbune de cît aveau planificat. Brigada condusă de fruntașul întrecerii socialiste Mihai Tucaciuc, care lucrează în sectorul III a dat în ziua de 9 septembrie 55 tone cărbune peste plan, iar brigăzile conduse de minerii Ioan Țurului, Nicolae Stanciu, Bela Boș și Vasile Moldovan, din sectoarele III și IV au extras în plus între 10-23 tone de cărbune.

Între 20-50 tone cărbune au produs peste plan în ziua schimbului de onoare și brigăzile de mineri conduse de tov. Grigore Gălăbuș, Iosif Petre, Petru Nistor, Francisc Bodo, Nicolae Breda și Ioan Andraș din sectoarele I și II ale minei. Colectivul sectorului I și-a întrecut în această

zi prevederile planului cu 192 tone de cărbune.

La mina Lupeni

Dis-de-dimineață, în ziua de 9 septembrie, minerii și tehnicienii de la mina Lupeni se îndreptau grăbiți spre locurile lor de muncă. Încă din primele ore ale schimbului întâi, în toate abatajele și celelalte locuri de muncă întrecerea pentru îndeplinirea sarcinilor de plan a cunoscut un nou și puternic avînt. Maiștrii mineri și artificierii se îngrijeau ca nici un loc de muncă să nu ducă lipsă de lemn pentru armare și vagonete goale.

În suitorul în care lucrează brigada condusă de minerul Mihai Moraru, unde munca este organizată după metoda graficului ciclic, s-a desfășurat o activitate deosebită. În ziua schimbului de onoare, minerii din această brigadă au săpat 10 metri cubi suitor peste prevederile ciclogramei. În aceeași zi au săpat cu cîte 2-9 metri cubi în plus și brigăzile conduse de tov. Ladislau Latsanschi, Ioan Damian, Loghin Nicula, Ioan Szigety, Petru Spînu și Nicolae Stăncioiu de la mina Lupeni. Pe întreaga mină planul de producție la cărbune a fost depășit la 9 septembrie cu 8,8 la sută.

La mina Lonea

Colectivul minei Lonea a încheiat schimbul de onoare organizat în cinstea conferinței regionale de partid cu un frumos succes în producție, lucru care dovedește că la această mină sînt imense rezerve interne, care pot asigura o sporire considerabilă a producției de cărbune. Planul zilnic al producției de cărbune a fost depășit pe mină la 9 septembrie cu 15 la sută.

Minerii și tehnicienii din sectorul III au desfășurat cu mare însușire întrecerea la 9 septembrie. Dovadă sînt cele 191 tone de cărbune extrase peste plan în această zi de către colectivul sectorului. Brigăzile minerilor Drășomir Matei, Nicolae Puiu, Iosif Barth și Vasile Buhăiescu și-au întrecut sarcinile de plan cu 33-81 la sută, dînd zeci de tone de cărbune în plus.

La 9 septembrie și colectivul sectorului IV al minei Lonea a produs 86 tone de cărbune peste plan. Brigăzile minerilor Viorel Bohotaru, Nicolae Evescu, Petru Ferent și altele, și-au întrecut normele de lucru cu 39-56%.

În cadrul schimbului de onoare au depus o activitate deosebită și minerii de la pre-

La deschiderea noii stagiuni teatrale

În ziua de 15 septembrie a. c. Teatrul de Stat din Petroșani își deschide noua stagiune. În această stagiune oamenii muncii din raionul nostru vor avea prilejul să vizioneze o serie de piese valoroase printre care „Om în loc” de Vaclav Jelinek, „Dragoste în zori de zi” de Iaroslav Galan, „Unchiu Vania” de A. P. Cehov, „Insoțitor periculos” de A. Șalinski.

În stagiunea 1953-1954, colectivul actoricesc al Teatrului de Stat din Petroșani a realizat succese grăitoare. Astfel, au fost prezentate numeroase piese care, prin bogăția conținutului lor de idei, prin frumusețea și forța lor artistică, au plăcut publicului spectator. Exemplu în această direcție sînt spectacolele cu piesele „La vulturul de aur” de Iaroslav Galan, „Aface-

riștii” de Tudor Șoimaru, „Mielul turbat” de Aurel Baranga, „Fete frumoase” de A. Simucov etc. Cu cele 6 premiere pregătite în stagiunea trecută precum și cu o serie de reluări, Teatrul de Stat a prezentat în stagiunea 1953-1954 282 spectacole. La aceste spectacole au participat 92.454 de oameni ai muncii.

Noua stagiune teatrală, care se deschide la 15 septembrie, pune sarcini de mare răspundere în fața colectivului Teatrului de Stat din Petroșani. Principala sarcină a actorilor este aceea de a prezenta oamenilor muncii spectacole vii, pregătite la un înalt nivel artistic, interesante și atrăgătoare. Simultan cu pregătirea și prezentarea unor spectacole care să placă publicului spectator, colectivul Teatrului de Stat are sar-

cina să organizeze consfătuiri bine pregătite cu oamenii muncii — lucru ce anul trecut în mai multe rînduri a lăsat de dorit.

Sarcini de mare răspundere revin în actuala stagiune organizației de partid de la teatru. Ea trebuie să stimuleze atenția colectivului față de ceea ce e nou, să scoată cu curaj la iveală lipsurile, să combată cu toată tăria formalismul în muncă și auto-mulțumirea de care unii actori dau dovadă.

Publicul spectator din Valea Jiului, dornic de a cunoaște noi lucrări valoroase, urează, în pragul noii stagiuni teatrale, actorilor și tuturor celor ce lucrează în Teatrul de Stat din Petroșani spor la muncă!

Brigada artistică de agitație

Mișcarea artistică de amatori a cunoscut în Valea Jiului o puternică dezvoltare.

În ultimul timp mișcarea artistică de amatori a început să se desfășoare sub noi forme. Una din acestea o constituie brigăzile artistice de agitație. Apărute pe baza experienței sovietice, brigăzi

artistice de agitație au luat ființă într-o serie de localități din Valea Jiului. O asemenea brigadă a fost creată și la mina Petrila. Cu repertoriul pregătit, care este inspirat în cea mai mare măsură din faptele petrecute la locul de muncă din mină, brigada artistică de agitație din Petrila a pre-

zentat pînă acum 11 programe artistice. Aceste programe pregătite sub grija tov. Gh. Sacmari, actor al Teatrului de Stat din Petroșani, au fost mult apreciate de către spectatori.

MARIA MORARU
corespondent

DIN ȚARA CONSTRUCTORILOR COMUNISMULUI

Dezvoltarea industriei mărfurilor de larg consum în Gruzia

La Tbilisi se construiește o fabrică de tricotaje, care va fi cea mai mare din Transcaucazia. Ea va produce anual trei milioane perechi de ciorapi din kapron, de calitate superioară. Au și fost terminate lucrările de construcție a principalei clădiri a acestei întreprinderi, iar în prezent se construiesc celelalte secții ale fabricii.

În Gruzia se efectuează mari lucrări pentru sporirea continuă a capacităților industriei mărfurilor de larg consum. În Kutaisi s-a terminat reconstrucția fabricii de stofe a cărei capacitate a sporit de 2,5 ori. Se lărgeste de asemenea combinatul de mătase. Noi secții se construiesc la combinatul de stofă din lină pieptănată din Tbilisi, care va produce anual 1.800.000 metri de țesături de calitate superioară. În secțiile combinatului se instalează 12.500 de noi fuse de filat.

În Gruzia se construiesc patru noi întreprinderi ale industriei mărfurilor de larg consum și se lărgesc 15 întreprinderi aflate în funcțiune. În acest scop se vor cheltui anul acesta 32 milioane de ruble.

La uzinele constructoare de mașini din Leningrad

Industria constructoare de mașini din Leningrad a obținut noi succese în producție.

Uzina metalurgică „Stalin” a produs a doua turbină de aburi, cu o putere de 150.000 kw. Primul agregat similar, produs la sfârșitul anului 1952, și-a dovedit înaltele sale calități de exploatare. Totuși cea de a doua turbină este și mai perfecționată. Pe turbină sînt fixate aparate automate care înregistrează presiunea a-burului în cilindru, temperatura și tensiunea pieselor importante. La fabricarea acestei turbine s-a cheltuit de două ori mai puțin timp decît la prima.

Uzina constructoare de mașini „Lenin” a fabricat o serie de turbine cu aburi modernizate pentru suflantele care alimentează cu aer turnalele la o presiune de patru atmosfere. Agregatele sînt prevăzute cu instalații perfecționate de distribuire a aburilor. Randamentul lor este de două ori mai mare.

În nordul părții europene a U.R.S.S. se întinde vasta tundră Bolșezemelskaia. Aspre sînt condițiile climatice din acest ținut. O mare parte a anului, totul este cufundat în întunericul nopții polare. Iarna începe în tundră în octombrie și ține pînă la începutul lunii iunie. Temperatura coboară pînă la minus 55 grade. Către sfârșitul iernii, cînd începe viscolul, vîntul atinge o viteză de 40 m. pe secundă. În scurta vară polară pămîntul aproape nu reușește să se încălzească.

Dar oamenii sovietici au trezit la viață și acest ținut, cu ierni lungi, cu geruri aspre și vînturi puternice; și aici freamătă munca creatoare. În ambianța peisajului nordic, în tundră, au răsărit turnuri de mine.

Primele știri cu privire la bogățiile carbonifere din bazinul râului Peciora au început să sosească încă acum mai bine de 100 de ani. Ele au fost aduse de vîntorii și crescătorii de reni, care găsiseră din întâmplare dovezi ale straturilor de cărbune. Știrile au fost ulterior confirmate de industriașii care căutau în nord noi cîștiguri și de expedițiile de ingineri mineri, care plecau spre Peciora. Totuși, înainte de Marea Revoluție Socialistă din Octombrie nu s-au întreprins lucrări serioase de cercetare a acestui bazin.

Mii de tone de oțel peste prevederile planului

Oțelarii de la uzina metalurgică „Stalin” din orașul Zlatoust din Țara Măresc maresc durata de funcționare a cuptoarelor fără a le opri din lucru pentru a executa reparațiile la rece. Folosind la bolțile cuptoarelor Martin materiale refractare de cromomagnetit, rezistente la temperaturi ridicate, precum și alte perfecționări, ei au realizat campanii de lucru ale cuptoarelor Martin, care constituie un record în practica metalurgică.

La cuptorul Martin nr. 1, care a funcționat un an întreg fără oprire pentru reparații, au fost elaborate 895 de șarje. Oțelarii acestui cuptor — Ivan Kozlov, Mihail Kalmukov și Ivan Isaev — conduc în prezent o

nouă campanie a cuptorului Martin. Ei au și dat aproximativ 350 șarje de metal.

Oțelarii cuptorului nr. 2, Serghei Juravlev, Taras Osipov și Fedor Stepanov — au hotărît să elaboreze 800 șarje de oțel fără să înlocuiască bolta cuptorului Martin. Agregatul lor funcționează de peste nouă luni fără reparații. Recent cuptorul a dat cea de a 670 șarjă de metal de la începutul campaniei.

Îmbunătățirea folosirii capacității cuptoarelor a permis oțelarii din Zlatoust să producă anul acesta peste plan mii de tone de oțel de calitate superioară.

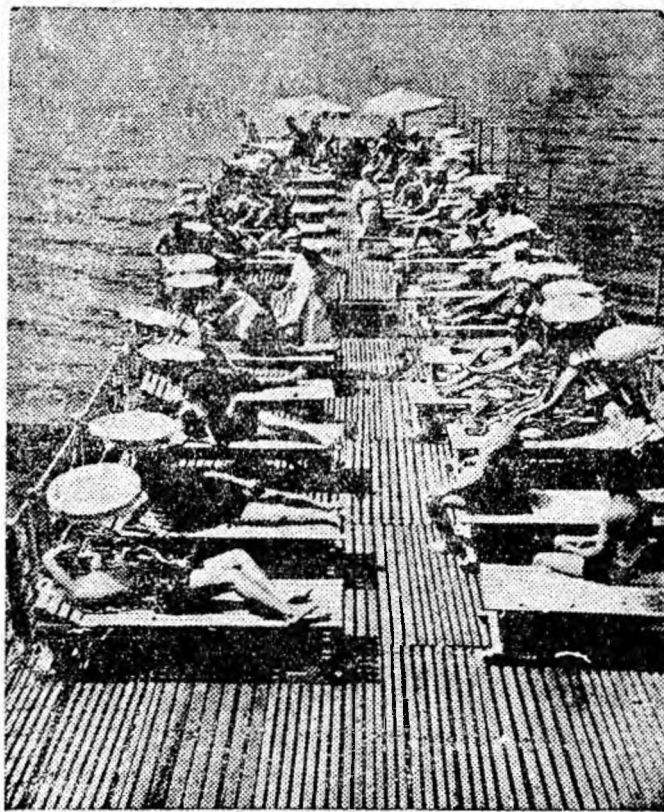
Odihna lucrătorilor din transporturi

Peste 4.000.000 de lucrători din transporturile feroviare, maritime și fluviale ale Uniunii Sovietice își petrec anul acesta concediile de odihnă în cele mai bune stațiuni balneo-climaterice ale țării, beneficiind de bilete gratuite sau în condiții avantajoase pe seama mijloacelor asigurărilor sociale de stat.

Lucrătorii din transporturi din Uniunea Sovietică au la dispoziție 59

de sanatorii și case de odihnă sindicale. În perioada de navigație, pe Volga — pe distanța dintre Moscova-Astrahan și retur — face curse regulate o confortabilă motonavă — sanatoriu plutitor, cu care călătoresc lucrătorii din transporturile pe apă, aflați în concediu de odihnă.

În Caucaz se construiește o nouă casă de odihnă pentru feroviar.



★
★ ★
Totuși mulți prețere
solarile de pe
plaja mării și băile
în mare. (Sanatoriul
„Ordjonichidze” din
Soci).

★ ★
★

Creațiile maștrilor de țesături

La întreprinderile textile din Uniunea Sovietică se desfășoară o intensă activitate pentru perfecționarea coloritului și desenelor țesăturilor. Sufe de talenți pictori, coloristi și desenatori lucrează la crearea unor țesături frumoase pentru populație. Anul acesta fabricile sovietice produc țesături din mătase și bumbac cu 3.000 desene noi.

Multe desene frumoase pentru produsele textile au produs în ultimul timp pictorii din Moscova, care lucrează la combinatul „Trehgornaia Manufaktura” și la fabrica „Krasnaia Roza”.

Pe lângă marile întreprinderi textile din U.R.S.S. au fost create studii speciale pentru pictorii de desene de țesături, în cadrul cărora aceștia își perfecționează măiestria.

Livezile de pe insula Sahalin

Într-unul din raioanele insulei Sahalin se află plantațiile de pomi fructiferi ale unei stațiuni experimentale. Livezile de pomi fructiferi ale stațiunii, plantațiile cu culturi legumicole și viile s-au întins pe valea inverzită și pe povîrnișurile dealurilor. Pînă nu de mult se credea că în acest ținut nu este cu putință să se facă horticultură. Totuși stațiunea a acclimatizat cu succes și cultivă 82 varietăți de meri și peri, 27 varietăți de struguri, zeci de varietăți de coacăzi, agrisi și vișini. În ultimii doi ani stațiunea experimentală a pus la dispoziția colhozurilor și sovhozurilor din regiunea Sahalinsk zeci de mii de puieți de pomi fructiferi, peste două milioane de tufe de fragi etc.

Pe șantierul hidrocentralei electrice de la Dubossari

Lucrările pe șantierul centralei hidroelectrice de la Dubossari, din R.S.S. Moldovenească, se desfășoară cu succes.

La deschiderea barajului din beton armat au fost așezate grinzile metalice ale podului de șosea. Se execută ultimele lucrări pentru amenajarea deversoarelor. Se desface batardoul de pămînt din fața bieului amonte unde în scurt timp se va crea un imens lac de acumulare. Mai la nord de batardou se construiește canalul de aducțiune. În curînd va începe acoperirea albiei Nistrului. Constructorii și montorii muncesc minunat. La hidrocentrală are loc montarea turbinelor. În raionul Chișinău este în curs de terminare instalarea substațiunii de rețea.

IN TUNDRELE REGIUNII POLARE

Pe malurile acestui rîu nordic și ale afluenților lui au venit însă geologi sovietici — cercetători neobosiți ai măruntăielor pămîntului. Ei au descoperit și studiat în amănunțime zăcămintele bogate de cărbune din aceste locuri. În regiunile Halmer-Iu, Iun-Iaga și Sîr-Iaga au fost găsite zăcăminte de cărbune cocsificabil. Constructorii de mine au depus o muncă eroică, biruind condițiile grele ale naturii polare. În 1934 a fost construită aici prima mină.

Concomitent cu construcția minei, spre Vorkuta — perla noului bazin carbonifer — s-au construit prin taiga și tundră liniile de oțel ale căii ferate Peciora: creștea un nou raion industrial, care avea nevoie de materii prime și utilaj.

În prezent, minele din bazinul carbonifer Peciora sînt înzestrate cu cel mai modern utilaj. În fronturile de abataj funcționează puternice haveze și combine, mașini de încărcare a cărbunelui și a rocilor, în transportul subteran se folosesc puternice locomotive electrice.

Minerii din bazinul Peciora sînt înconjurați de grija și atenția partidului și guvernului. Statul depune toate eforturile pentru a le satisface

cît mai deplin nevoile materiale și culturale.

Odată cu dezvoltarea bazinului carbonifer, se schimbă și aspectul lui. Mica așezare muncitorească de la confluența riurilor Usa și Vorkuta s-a transformat în noul oraș minier Vorkuta, care a sărbătorit recent un deceniu de viață.

În acești ani, noile străzi, de-a lungul cărora au fost construite case din piatră, au extins întinderea orașului. Fondul locativ total a crescut în acest răstimp de opt ori. Biruind frigul, în oraș a fost instalată o rețea de aprovizionare cu apă. Casele au încălzire centrală și canalizare. A crescut numărul instituțiilor sanitare din Vorkuta: aici au fost construite recent o nouă casă de naștere, un spital de copii, o policlinică. Anul acesta au fost terminate lucrările de construcție a noii clădiri a poștei și telegrafului și în prezent locuitorii din Vorkuta au legături telefonice cu cele mai mari orașe din Uniunea Sovietică. Locuitorii orașului se mîndresc cu minunatul hotel, cu marele magazin alimentar, care au fost construite recent.

Vorkuta este nu numai centrul administrativ, ci și centrul cultural al

bazinului carbonifer Peciora. În acest oraș există o școală tehnică minieră, cîteva școli medii, Casa învătămintului de partid, Casa Pionierilor, un teatru muzical de dramă. Recent s-a deschis un nou cinematograful. Minerii sportivi au la dispoziție o sală sportivă de iarnă și un mare stadion unde și perfecționează măiestria, organizează competiții sportive interesante, care atrag un mare număr de spectatori.

Anul acesta au luat o și mai mare amploare lucrările de amenajare a orașului minerilor — Vorkuta. Au fost considerabil sporite investițiile capitale pentru construcția de case și de instituții cultural-sociale. Printre altele se construiesc noi blocuri, un mare magazin universal și o nouă seră de legume, un minunat Palat al culturii, care va avea o sală de spectacole, o sală de lectură și o sală de sport, încăperi unde se va desfășura activitatea diferitelor cercuri, camere de odihnă etc.

An de an orașul Vorkuta devine tot mai frumos... Tot mai deplin sînt satisfăcute nevoile materiale și culturale de trai ale minerilor din bazinul carbonifer Peciora, care continuă să valorifice cu succes acest ținut bogat. (Agerpres).

(„Master Uglea”)

Cum se preocupă comitetele executive ale staturilor populare din Valea Jiului de îndeplinirea planului de colectări

Zi de zi, clasa muncitoare acordă un sprijin tot mai mare țăranilor muncitori în vederea ridicării continue a nivelului de trai și cultural, întăririi și înfloririi gospodăriei țăranului muncitor.

În raionul nostru s-au obținut realizări în direcția îndeplinirii planului de colectări. Fruntașii pe raion în predarea cotelor este comuna Uricani. Țăranii muncitori din această comună, mobilizați de deputații sfatului popular, au predat pînă la 1 septembrie 80 la sută din cota anuală obligatorie de carne, 85 la sută din cota de lapte de vacă, 78 la sută din cota de lapte de oaie, 98 la sută din cota de lînă.

Și în comuna Bănița s-au obținut unele succese în predarea la timp a cotelor către stat. Îmbunătățindu-și considerabil munca în cursul lunii august, comitetul executiv al sfatului popular a mobilizat prin deputați, pe țăranii muncitori să intensifice predarea cotelor. La sfîrșitul lunii august în această comună planul anual de colectări era realizat în proporție de 63 la sută la carne de vită, 62 la sută la lapte de oaie, 99 la sută la lînă, 95 la sută la fin. Dacă se ține seama de serioasa rămînere în urmă la predarea cotelor care a existat în comuna Bănița pînă la începutul lunii august, cifrele de la sfîrșitul lunii arată că activitatea comitetului executiv al sfatului popular s-a îmbunătățit simțitor.

În prezent, Comitetul executiv al Sfatului popular Bănița, în frunte cu tov. președinte Ioan Bubela și deputații, sînt hotărîți să-și intensifice activitatea de lămurire și mobilizare a țăranilor muncitori pentru predarea în întregime a cotelor către stat. În această acțiune comitetul executiv al sfatului popular trebuie să acorde cea mai mare atenție intensificării predării cotelor de lapte de vacă, la care planul anual este realizat abia în proporție de 57 la sută, și a cotelor de carne de porc, la care planul anual este realizat numai în proporție de 44 la sută.

O inadmisibilă rămînere în urmă la predarea cotelor este în prezent la Petrila. Țăranii muncitori din cătunele care fac parte din orașul Petrila au predat pînă la 1 septembrie abia 41 la sută din cotele anuale de carne, 48 la sută din cotele de lapte de vacă

și 55 la sută din cotele de lapte de oaie.

Lipsurile din predarea cotelor către stat oglindesc slaba activitate desfășurată în această direcție a Comitetului executiv al Sfatului popular Petrila, în frunte cu tov. președinte Gh. Cozma. Mulți deputați desfășoară o slabă activitate în direcția lămuririi țăranilor despre datoria de a preda la timp cotele către stat. De remarcat este că tocmai în cătunul Jieț și satul Cîmpa, unde colectările merg prost, își au circumscripțiile tov. deputați Ioan Ungureanu și Nicolae Popescu care desfășoară o activitate scăzută. Rămînerea în urmă cu predarea cotelor se mai datorește și faptului că în ultimele luni s-au perindat la Petrila vreo patru colectori.

Întrebați ce au de gînd să facă pentru remedierea acestei situații, țărănișii de la Sfatul popular al orașului Petrila au arătat că „o să dea bătălia” pentru accelerarea ritmului de colectări.

Pînă la sfîrșitul anului mai sînt numai 4 luni. În acest interval comitetele executive ale staturilor populare trebuie să ia toate măsurile pentru îndeplinirea integrală a planului de colectări. Deputații trebuie să fie în primele rînduri ale acestei acțiuni, să depună o susținută muncă de lămurire printre țăranii muncitori asupra importanței predării la timp a cotelor. Trebuie antrenate în această muncă și comisiile de femei, organizațiile U.T.M., colectivele căminelor culturale.

Gazetele de perete de la sfaturile populare, stațiile de radioficare, trebuie să popularizeze intens pe țăranii muncitori și deputații fruntași în acțiunea de predarea cotelor, să critice pe cei codăși, să demaște fără cruțare uneltirile chiaburilor și a codițelor lor. Trebuie explicat țăranilor muncitori că a nu-și îndeplini la timp obligațiile către stat, a da crezare zvonurilor chiaburești, înseamnă a lăsa în alianță dintre clasa muncitoare și țăranimea muncitoare, a lipsi muncitorii de la orașe de posibilitatea de a da satelor tot mai multe produse industriale. De munca politică desfășurată în acțiunea de colectare răspund în primul rînd organizațiile de partid de la sate.

P. SIGMIREAN

FOILETON

Intr-o magazie de costume

Cu toată „vigilența” tovarășului Traian Pașcandi, directorul Clubului sindicatului minier Petrila, care, ori de cîte ori vrei să iei ceva din magazia de costume, se împotrivesc, susținînd, printre altele, că inventarul este bun al poporului și că trebuie să stea în magazie, într-o dimineață tot am reușit să intru. În magazie ce să vezi?! Liniște de mormînt. În tunică beznă și un aer stătut, că de, abia puteai să-ți tragi sufletul. Nu-mi revenisem bine, cînd auzii șoapă în jurul meu. Mă întorc uimită — nimeni! Cît pe aci să cred că mi se păruse, dar de-odată șoaptele prinseră să se deslușească.

Nu mică mi-a fost mirarea, cînd constatai că mai toate costumele vorbeau între ele. În marea lor agitație luau în răspăr pe toți acei care prin nepăsarea lor le aduseseră într-o stare de plîns, lăsîndu-le spînzurate pe cuiere luni întregi, nescocîndu-le la lumina zilei. Bineînțeles că n-au scăpat de „săpuneală” nici președintele sindicatului, nici instructoroarea de dansuri — respectiv eu.

M-am ghemuit într-un colț și de-acolo am urmărit conversația lor, fără grija că aș putea fi descoperită. Mi-a fost dat să aud o serie de lucruri, care mi-au dat serios de gîndit.

— Nu zău, dragele mele — se adresau costumele romînești celor sovietice și maghiare — instructoroarea a făcut și ea ce-a putut. Noi nu ne putem plînge că n-am fost plimbate, dar altul mi-i baiul: ne este rușine să mai ieșim în public așa murdare cum sîntem. Pentru asta nu instructoroarea-l vinovată, mai ales că am auzit de nenumerate ori cum îl ruga pe președintele clubului să ne dea la spălat.

Imediat, dinspre locul unde erau aliniate cizmele, am auzit o voce:

— la nu vă mai certați că așa și pe dincolo, noi ce să zicem atunci? Ne-am scorojit că vai de lume, așteptînd să ne facă cineva cu cremă și vedeți bine că nu se uită nimeni la noi.

Foarte revoltate, costumele sovietice au dat curvîntul uneia dintre ele să le spună păsul:

— Nu zău, asta-i culmea! Vă plîngeți voi care de bine de rău tot ați mai avut cîteva ieșiri la scenă. Noi ce să mai zicem? De cînd am fost aduse aici, mucezm de cuiere. Asta-i organizare?

— Cum? — sare că ars un costum

de Muscel. N-ați defilat la 1 Mai și 23 August? N-ați ieșit la soare, nu v-ajunge?

— Oare pentru defilare am fost trimise aici? — răspund în cor costumele sovietice. Nu sîntem noi premiul pe care Sindicatul minier Petrila l-a primit pentru activitate artistică?... — Sigur, aveți dreptate!, dar nu vedeți și voi care este situația? În echipa de dansuri sînt fete care ar vrea să vă îmbrace, dar voi n-aveți croiala pe măsura lor și nici nu puteți fi ajustate din cauza dichisurilor. Cei care fac mobilizarea pentru echipă nu țin seama că pentru voi trebuie să aleagă fete mai înalte.

— Dar ce? — întreabă pe bună dreptate „delegatul” costumelor sovietice. La Petrila nu plouă, nu sînt și fete înalte?

I se răspunde cu părere de rău: Sînt, dar numai vezi că ele nu-s antrenate la dansuri

Noi ce să mai zicem? — se aude în fundul magaziei cîteva glasuri stînsse. Am fost confecționate pentru piesa „Vocea Americii” și acum nu mai avem căutare, că sîntem rochii de seară. N-ar fi fost mai bine să nu se cheltuie atîția bani cu noi, mai ales că am avut un singur spectacol? Ne-am demodat și pace! Ce-o să se aleagă de noi?

— Vai, ce nerecunoscătoare sînteți! De revoltat ce sînt, îmi pierd luciul. Oare nu am fost eu la tovarășă Chilă acasă, nu m-a îmbrăcat și nu m-a arătat prietenelor sale? Ba la urmă mi-a făcut și o baie, ca să nu mă predea la magazie murdară și sifonată. Păcat că nu m-a apretat, că acum n-aș arăta așa rău, eu — rochie de moire alb

★

Vă spun drept, dacă aș fi stat pînă seară, tot aș mai fi avut ce asculta. Am plecat pe furis (mi-ar fi fost rușine să dau ochi cu costumele), hotărîrită să fac cunoscută celor în drept conversația auzită, să căutăm împreună posibilitatea, modul cel mai bun ca în scurt timp să dăm viață costumelor, să le scoatem pe scenele cluburilor și sălilor de spectacol din Valea Jiului.

MELANIA NASTASACHE
instructoroarea de dans

Să pregătim din timp șantierele de construcții pentru iarnă!

Lupta pentru continua sporire a producției prin realizarea și depășirea sarcinilor de plan, pune în fața fiecărei întreprinderi și fiecărui șantier de construcții din Valea Jiului problema asigurării unei producții ritmice, zi de zi, lună de lună, atît vara cît și iarna.

Pe șantierele de construcții din Valea Jiului, muncitorii și tehnicienii luptă cu avînt pentru a da în folosință cît mai multe locuințe muncitorești. Folosindu-se bogata experiență a constructorilor sovietici, pe șantierele Văii Jiului s-a trecut la industrializarea lucrărilor de construcții, puțîndu-se astfel construi și vara și iarna, folosindu-se materiale prefabricate.

Iarna ridică în fața constructorilor probleme noi, de a căror rezolvare depinde în mare parte buna desfășurare a muncii pe șantier. De aceea, acum cînd iarna bate la ușă, trebuie luate măsurile tehnico-organizatorice necesare pentru pregătirea șantiereilor.

Una din problemele cele mai importante, ce se pun în fața conducătorilor șantiereilor de construcții din Valea Jiului, este păstrarea ireproșabilă a materialelor de construcții. Pe baza unui plan precis de măsuri ele trebuie să se îngrijească de repararea acoperișurilor la magazii, în special la magazinele de ciment, ipsos, var; înlocuirea geamurilor sparte, revizuirea instalațiilor de încălzire și aerisire, în special la complexul de ateliere din Livezeni și atelierele de prefabricate. De asemenea, trebuie izolate instalațiile supuse înghețului, cum sînt conduc-

tele de apă; trebuie revizuite locomobilele și asigurată aprovizionarea cu combustibil. O mare atenție trebuie acordată revizuirii temeinice a instalațiilor electrice și utilajelor mecanice — macarale, betoniere, benzi transportoare, pompe de mortar etc. — care în timpul iernii se defectează mai ușor.

Nu la toate întreprinderile de construcții din raionul nostru s-a început pregătirea șantiereilor pentru iarnă. Pe șantierele din Vulcan, Lupeni și Uricani (ingineri șefi tov. Gabriel Nagy și Ioan Sîtescu) încă nu s-au luat măsuri pentru pregătirea șantiereilor pentru iarnă. La întreprinderea 703 construcții Petrila (director tov. P. Munteanu) nu se dă atenție aprovizionării șantiereilor cu combustibil.

O altă problemă importantă pentru buna activitate a șantiereilor pe timp de iarnă, este asigurarea drumurilor de acces pe șantier. Unele conducători de șantier ca cele din Lonea și Uricani nu dau importanță cuvenită reparării din timp a drumurilor de acces pe șantier.

Pentru a putea lucra în bune condițiuni la lucrările de construcții, e necesar să se asigure încă de pe acum montarea acoperișurilor la blocurile ce sînt ridicate în roșu. Prin montarea tîmplăriei (uși, ferestre, geamuri) se pot asigura spații închise, unde se poate lucra la executarea zidăriei despărțitoare, la tencuiele, montarea

instalației electrice și de apă, a sobelor de teracotă, podele etc. În acest scop e necesară asigurarea unor centrale interioare de mortar. O asemenea centrală interioară de mortar constă din șoproane exterioare care să acopere cantitățile de nisip ciuruit necesare tencuiei interioare, o bandă de transport acoperită care introduce nisipul la etajul I (cu planșeu propus ca să reziste la greutatea nisipului), siloz și atelier de dozare la parter, un malaxor Kollergang combinat cu pompă de mortar în subsolul clădirii pentru transportat mortar.

Încălzirea spațiului centralei se face cu sobe de tablă, iar încălzirea spațiului tencuit se face inițial cu sobe de tablă, iar apoi cu sobele de teracotă din camere. În centrala de beton pre-încălzirea nisipului se face cu o locomobilă instalată lîngă clădire, în dreptul centralei interioare de mortar. Locomobila dă aburul necesar încălzirii apei pentru mortare de tencuit și pentru apă necesară straturilor de finisare. Pentru cazul cînd ciuruirea nisipului de 3 mm nu se poate face din timp la carieră și nisipul se aduce înghețat în siloz sub șopron, se poate introduce ciurul mecanic în spațiul de dozare al centralei, la parter. Aici se ciuruieste nisipul adus cu o zi mai înainte la etaj și încălzit cu serpentină de țevi cu aburi de la locomobilă. Asemenea instalații de centrale

interioare de mortar se pot monta la șantierele Uricani-bloc cu magazine, Lupeni-bloc 6-11, Vulcan-cămin și blocurile G., D., Petroșani-bloc 1, 2, 3, 6, 7, și 8, Petrila și la Lonea la blocurile cu magazine. În locul locomobilelor se pot folosi instalațiile disponibile de la cuptoarele de agregate.

Pentru uscarea tencuieiilor în camere, e bine să fie folosite aparatele de uscat tencuiei Jukov. Pentru ca să poată fi folosite din plin sobele de teracotă din camerele apartamentelor în timpul tencuirii, este bine ca înainte să se execute porțiunea de tencuie din spatele sobelor, după aceea să fie clădite sobele de teracotă iar apoi să se folosească sobele de teracotă însă numai cu antifocar de tablă, care dă un randament inițial mai mare și fereste soba de teracotă de deteriorările inerente unui foc mai mare (explozii).

Ca să se poată executa tencuiele locuințelor în cît mai bune condițiuni, e bine ca tencuitorii să studieze și să folosească metoda sovietică Berezin, de folosire în mortare a clorurii de calciu și de var, care coboară temperatura de îngheț a mortarului pînă la minus 15—20 grade.

Iarna trecută ne-a dat o lecție plină de învățăminte. De aceea, iarna care vine nu trebuie să ne găsească nepregătiți. Urgentarea pregătirilor pentru iarnă trebuie să fie o preocupare de seamă a fiecărui tehnician și muncitor de pe șantier.

Ing. GHEORGHE GHERLAN
din trustul 7 construcții Petroșani

Comandamentul francez încalcă acordul de armistițiu în Vietnam

PEKIN (Agerpres). — Generalul Van Tien Dung, șeful delegației Inaltului Comandament al armatei populare vietnameze în Comisia mixtă centrală de armistițiu pentru Vietnam, a adresat generalului Delteil, șeful delegației Inaltului Comandament al forțelor militare franceze, o scrisoare în care protestează împotriva recențelor încălcări de către francezi a acordului de armistițiu.

Cea mai gravă din aceste acțiuni — se spune în scrisoare — este evacuarea forțată a locuitorilor spre sud. Forțele militare franceze au atacat, direct, sau prin intermediul autorităților guvernului Ngo Dinh Diem (din Vietnamul de sud, N.R.) un mare număr de persoane pentru a le sili să se evacueze, sau au recurs la acțiuni teroriste împotriva acelor care

s-au împotrivit. Astfel de acțiuni au avut loc în diferite localități.

Cerem înaltului Comandament al forțelor militare franceze — se spune în scrisoare — să pună imediat capăt acestor încălcări, să readucă la fostele locuințe toate persoanele care au fost evacuate în mod forțat și să pună în libertate toate persoanele arestate pentru că s-au împotrivit evacuării forțate.

În același timp, cerem ca Inaltul Comandament al forțelor militare franceze să ia toate măsurile necesare în cadrul apropiatei evacuări din Hanoi pentru a împiedica acțiuni de jaf, violare și arestări, așa cum s-a întâmplat în timpul evacuărilor efectuate de forțele militare franceze în localitățile Bacninh, Vinhphuc, precum și în alte localități.

În legătură cu un discurs al lui Eisenhower

NEW YORK (Agerpres). — TASS Cu prilejul punerii pietrei fundamentale a primei centrale electrice din S.U.A., care urmează să funcționeze cu ajutorul energiei atomice, președintele Eisenhower a rostit la Denver (statul Colorado) un discurs radio-difuzat.

Atrage atenția caracterul propagandistic al discursului rostit de președinte, fapt care, după toate probabilitățile, a fost provocat de succesele obținute de Uniunea Sovietică în domeniul folosirii energiei atomice în scopuri pașnice și de sprijinul extrem de larg de care se bucură eforturile Uniunii Sovietice, menite să salveze omenirea de un război purtat cu armele atomice și hidrogenice.

Eisenhower a anunțat că S.U.A. s-au înțeles „cu o serie de alte țări” să inițieze înființarea „unui organ internațional, care va contribui la elaborarea și răspândirea noii tehnici atomice pentru scopuri pașnice”. După cum se știe, ideea creării unui așa numit „pool atomic” a fost expusă de Eisenhower pentru prima oară în discursul său rostit la 8 decembrie

1953. El a propus atunci să fie folosită pentru scopuri pașnice „o oarecare parte” din rezervele de materie primă atomică, ceea ce nu poate contribui nici decum la rezolvarea problemei, deoarece masa principală a materialelor atomice ar continua să fie folosită pentru producția de arme atomice și cu hidrogen. În același timp, S.U.A. se eschivează să accepte propunerile Uniunii Sovietice cu privire la asumarea unui angajament solemn și necondiționat de a nu folosi armele atomice, cu hidrogen, precum și celelalte arme de exterminare în masă. Ocolind această problemă principală, care interesează opinia publică mondială, Statele Unite încearcă să adormă atenția ei: ele creează doar o aparență înșelătoare că ar nutri dorința de a folosi energia atomică în scopuri pașnice, dar în realitate continuă cursa intensă a înarmării atomice și a pregătirii unui război atomic.

Iată care este adevăratul scop al „organului internațional”, căruia președintele Eisenhower îi face din nou reclamă.

Cum mint ei

Palavrele unui transfug în slujba propagandei americane

Vechiul spărgător al unității clasei muncitoare din România, Eftimie Gherman — vorbind în numele celor 17 „sindicaliști romini” care de ani de zile uneltesc contra patriei noastre pe malurile Senei — se arată cîcă tare îngrijorat de soarta muncitorilor romini, de mînia cărora a fugit peste hotare și cu care astăzi nu i-ar conveni de fel să dea ochi. „Ce tot vorbește presa comunistă din România că muncitorii de acolo se bucură de drepturi și libertăți pe care nu le-au avut niciodată în trecut?” — a răcnit deunăzi Gherman la unul din posturile de radio din Apus. Și, pentru a dovedi de cite „drepturi și libertăți” se bucurau muncitorii în trecut, „sindicalistul (citiți minciunosul) nr. 1”, aflat în solda monopolurilor americane, nu s-a sfiit să susțină, că în România burghezo-moșierească, „cînd lucrătorii nu mai erau mulțumiți cu salariul sau cu orele de lucru, făceau negocieri și obțineau revendicări”.

Despre ce „negocieri” vorbește cu atîta patimă Eftimie Gherman? Muncitorii din țara noastră știu bine, și au simțit în repetate rînduri pe pielea lor, ce au însemnat „negocierile” cu patronii pentru obținerea unui salariu și a unor condiții mai omenești de muncă. Să dăm un exemplu de o asemenea „negocierie” care s-a desfășurat chiar sub ochii d-lui Gherman, pe cînd dînsul făcea parte din conducerea sindicatelor miniere. Este vorba de „negocierea” (ca să folosim termenul preferat al „marelui sindicalist”) purtată în anul 1929 la Lupeni, cînd revendicările muncitorilor mineri înjomețați și aflați în cea mai cruntă mizerie au fost satisfăcute cu... baionete și gloanțe de mitralieră. Singele celor peste 30 morți și 200 de răniți, cu care s-au terminat aceste „negocieri”, singe cu care sînt minjite și mîinile d-lui Gherman, stă mărturie despre felul în care patronii și mai marii lor din Apus știau să „negocieze” cu muncitorii romini. În ce-l pri-

vește pe d. Gherman, este explicabil că el duce dorul unor asemenea „negocieri”. Se știe doar că „negocierile” cu patronii erau destul de rentabile pentru asemenea trădători ai luptei revendicative a clasei muncitoare, ca d. Gherman, cărora le picau nu rare ori din partea patronilor cite un „cadou”, cite o „atenție”, cite o bucăfăcîi grasă.

Dar ce „revendicări” au obținut atunci minerii? Iată, aici nu mai venim cu argumente din „presa comunistă” care irită atît de mult pe dl. „sindicalist” de la Paris. Cităm dintr-un ziar care nici pe departe nu putea fi bănuț că are ceva comun cu apărarea intereselor muncitorimii. La 4 noiembrie 1929, „Curentul” scria astfel despre „revendicările” obținute în urma „negocierii” de la Lupeni: „Muncitorii arestați cu ocazia evenimentelor sîngeroase de la Lupeni și puși în libertate s-au prezentat la direcțiunea societăților de exploatare minieră spre a fi reangajați în serviciu. Societățile au refuzat să stea de vorbă cu acești muncitori... Muncitorii s-au prezentat primarului din Lupeni spre a-i cere concursul, în vederea unui plasament. Primarul le-a declarat că nu le poate face nimic; dacă însă doresc, le poate elibera certificate de cerșetor”.

Gloanțe și „dreptul” de a cerși în propria țară pentru muncitori, — posturi rentabile și arginții lui Iuda pentru trădătorii clasei muncitoare, iată ce oferea regimul burghezo-moșieresc pe care-l ridică în slavă cu atîta patos „sindicalistul” transfug.

Orice muncitor român este de acord cu d. Gherman că despre asemenea „drepturi și libertăți” se putea vorbi în țara noastră „numai în trecut”. În Republica Populară Romînă, unde poporul muncitor a scăpat pentru todeauna de jugul capitaliștilor și moșierilor și al cozilor lor de topor, asemenea vremuri nu se vor mai întoarce niciodată.

C. MITEA

MOSCOVA (Agerpres). — Ziarul „Pravda” din 8 septembrie publică sub semnătura „Observator” următorul articol intitulat „Despre adevărata și imaginara primejdie pentru Egipt”.

În ultima vreme — scrie autorul articolului — situația din țările Orientului Apropiat și Mijlociu atrage tot mai mult atenția cercurilor largi ale opiniei publice. Și acest lucru nu este întâmplător. Țările din această zonă a lumii sînt supuse la o presiune din ce în ce mai mare din partea inițiatorilor blocului atlantic, mai ales din partea Statelor Unite. Crește îndeosebi presiunea exercitată asupra Egiptului pentru a-l atrage într-un bloc militar, iar cei care încearcă să atragă Egiptul într-un asemenea bloc nu se dau în lături de la încercarea de a se erija în prieteni ai Egiptului, de a-i promite „ajutor” economic și chiar militar. Nimic nu se schimbă prin faptul că această presiune asupra Egiptului este însoțită de acuzații lipsite de orice temei la adresa U.R.S.S. căreia i se atribuie asemenea intenții în ceea ce privește țările din Orientul Apropiat și Mijlociu, care nu au nimic comun cu realitatea și care sînt contrare însăși principiilor politicii externe a Uniunii Sovietice.

După cum se știe — se spune în articol — chiar din primele zile ale existenței statului sovietic, guvernul sovietic a privit cu înțelegere și simpatie aspirațiile naționale ale popoarelor din Orient, lupta lor pentru independență.

Spre deosebire de puterile care s-au obișnuit să considere țările arabe ca

„Despre adevărata și imaginara primejdie pentru Egipt”

pe niște colonii ale lor, Uniunea Sovietică urmînd politica ei invariabilă de sprijinire a revendicărilor naționale juste ale popoarelor, mari și mici, a apărut și continuă să apere drepturile și interesele popoarelor Orientului arab.

Nu putem să nu constatăm, continuă autorul articolului, că într-o serie de declarații oamenii de stat egipteni au arătat în repetate rînduri de unde pornește adevărata amenințare pentru independența țărilor arabe și pentru securitatea lor.

În ultimul timp însă presa egipteană precum și anumite personalități politice din Egipt au început să facă declarații care nu prea seamănă cu aprecierea anterioară, mai lucidă, a situației din Orientul Apropiat și Mijlociu. Aceste declarații prezintă într-o lumină falsă politica externă a Uniunii Sovietice și îi atribuie acesteia intenții care nu au nimic comun cu realitatea.

În această ordine de idei reține atenția de exemplu o declarație a primului ministru al Egiptului, Naser, publicată recent în ziarul „Al-Gumhuria”. Răspunzînd la întrebarea de ce guvernul egiptean s-a declarat de acord cu revenirea unor trupe străine în zona Canalului de Suez, Naser nu a găsit nimic mai bun decît să repete teza care pretinde că U.R.S.S. ar nutri oarecare intenții agresive față de Turcia. El a adăugat că „este în in-

teresul Egiptului de a preîntîmpina agresiunea”. Vederi similare au fost dezvoltate de Naser și în discursul rostit de el la un miting care a avut loc la Cairo în ziua de 5 septembrie.

În continuare autorul articolului se întrebă dacă nu cumva motivul acestei declarații a premierului egiptean trebuie căutat în „ajutorul” economic și militar impus Egiptului de către Statele Unite, deoarece se știe prea bine că acordarea unui asemenea ajutor este în mod invariabil însoțită de impunerea anumitor condiții, avantajoase pentru capitalul monopolist american, dar înrobitoare pentru țările care acceptă un asemenea ajutor. „Observator”, amintește declarațiile unor senatori americani extrem de aroganți care nu încetează să facă reclamă amintitului „ajutor” american prezentat de ei, în ciuda faptelor, ca o manifestare a „generozității” americane și care difuzează fel de fel de minciuni despre politica externă a Uniunii Sovietice și în speță despre relațiile ei cu țările din Orientul Apropiat și Mijlociu. Aceste declarații au un scop bine precizat: să inducă în eroare opinia publică cu privire la politica cercurilor guvernante ale Statelor Unite față de țările din Orientul Apropiat și Mijlociu și în același timp să discrediteze politica externă a Uniunii Sovietice. Nu putem însă fi de acord, scrie „Observator” că acesta este obiectivul pe care tre-

buie să-l urmărească conducătorii politici ai țărilor din Orientul Apropiat și Mijlociu — țări care sînt interesate în dezvoltarea pașnică, în asigurarea condițiilor pentru existența lor independentă.

Iată de ce declarația primului ministru egiptean provoacă nedumerire, pentru a nu spune mai mult.

Este neîndoelnic că poporul egiptean, ca și celelalte popoare ale Orientului arab, este interesat în slăbirea continuă a încordării internaționale, în întărirea păcii. Egiptul poate avea un rol important în Orientul Apropiat și Mijlociu în lupta pentru pace, împotriva uneltirilor forțelor agresive. Evident însă că aceasta va depinde de măsura în care el va ști să reziste cu succes încercărilor de a-l atrage într-o grupare militară agresivă sau alta.

Poporul sovietic — scrie în încheiere autorul articolului — nu poate decît să dorească ca Egiptul să nu se lase tîrît în nici un bloc militar și să refuze să fie instrumentul jocului imperialist din Orientul Apropiat și Mijlociu.

Dacă există vreun pericol real pentru popoarele din Orientul Apropiat și Mijlociu și deci și pentru poporul egiptean, aceasta nu pornește din partea Uniunii Sovietice, ci din partea acelor care, drapîndu-se în toga unor apărători ai acestor țări, caută în realitate să le transforme în baze de atac strategico-militare, iar sub raportul economic, în colonii.